

BMI

Beppie Melissen → 'Ik vind mijn leven nu veel leuker

INTERVIEW

De objecten in het huis van actrice Beppie Melissen (1951) symboliseren wat zij waardevol vindt: de band met haar moeder en haar trouwe vrienden, haar levenswerk als frontvrouw van Toneelgroep Carver en het besef van breekbaar levensgeluk.

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: BRENDA VAN LEEUWEN. VISAGIE: RONALD HUISINGA

GELUKSDOOSJE

“Dit is een symbolisch cadeau dat ik een jaar of twintig geleden kreeg van een vriend toen ik nog met mijn man René was. De tekst is een grapje: *De weg tot waar geluk*. In de loop der tijd heb ik er dingetjes in gedaan die een beetje werken, zoals afkloppen.

Ik ben wel bijgelovig. Toen ik een jaar of negen was kon ik mezelf helemaal gék maken want dan moest het gordijn van de kast recht hangen. Heel heftig, nog een keer teruglopen, weer recht hangen, nee nóg rechter... Het is het bezweren van angst. Er gaat een beest dood en dan krijg je oerangsten: wat is dat dan en waar blijf je dan? Wij hebben allerlei rituelen weggedaan, maar die wens om door een handeling te zorgen dat het goed met je gaat, zit nog steeds in ons. Een buiging naar het besef dat jij het niet voor het zeggen hebt. En dat een zekere mate van geluk en het lot je leven bepalen.”

TWINTIG JAAR

“Miguel Ibanez heeft voor mij dit kunstwerkje gemaakt toen Carver twintig jaar bestond. Ik zie er een schoen in, als symbool voor daadkracht, en dat zou een antenne kunnen zijn. Het idee dat je je al die jaren hebt weten te inspireren. Het ontroert me dat hij het speciaal voor mij gemaakt heeft.”

dan toen ik twintig of dertig was' → 'Mijn moeder had eigenlijk met wapperende

STILLEVEN

“Dit stilleven is echt mijn moeder: haar poederdoos, brilletje, nepparels en haar laatste rol pepermunt. Ik heb net de biografie gelezen van Vasalis die net als zij uit 1908 is. Maar Vasalis kwam uit een compleet ander milieu. Veel vrijer, heel literair en kunstzinnig, haar ouders hadden gestudeerd. Mijn moeder had zich daarin denk ik vele malen meer thuisgevoeld dan in het benauwde milieu in Ede waarin zij opgroeide. Ze was intelligent en uitermate geestig, met een scherpe en eigenzinnige kijk op alles. En ze las veel. Maar ze moest van school omdat ze meisje was en er met zo'n groot gezin anders niet genoeg geld was. Dat heeft ze vreselijk gevonden. Zij was een vrouw die eigenlijk met wapperende haren op een motor had moeten rondrijden.” ▶

PRIJS

“Dit jaar word ik zestig. Ik vind mijn leven nu veel leuker dan toen ik twintig of dertig was, in elke zin. De overgang naar volwassenheid vond ik een teleurstelling. De beschermde structuur van het ouderlijk huis viel weg en ineens moest ik zelf keuzes maken. Na mijn vijftigste heb ik een periode gekend dat ik dacht: god, wat moet ik nou? Midlifecrisis. Ik scheidde na een huwelijk van tien jaar. Ik heb bijna zes jaar alleen gewoond. Toen bleek dat ik dat goed kon won ik vrijheid en zelfstandigheid. Ik ben in therapie gegaan. In die periode gingen Leny en René weg bij Carver en dat was ook een vorm van alleen komen te staan. Maar ook dát is gelukt. Ik kreeg de Mary Dresselhuysprijs omdat ik Carver langdurig heb gestimuleerd, maar voor mij betekende het meer. Een privéprijs als symbool voor die periode.”

HOLLETJE

“Ik lig liever dan dat ik zit. Als ik even kan, ga ik op de bank liggen lezen of televisie kijken. Aan mijn leeshoek ben ik erg gehecht, ik kruip erin weg als in een warm holletje. Bij anderen vind ik het prachtig als kamers heel open en strak zijn, maar dat lukt me niet.”

INTERVIEW

BRIEFJE

“Mijn moeder schreef me dit lieve briefje voor een première van het stuk *Zuur*. Dit is uit 2007, vlak voordat ze overleed, op haar 99ste. Ik was net gescheiden. ‘Lieve Bepie, hou maar moed, na het zure komt het zoet, toi toi, kusje je moeder.’ Ze deed dat niet vaak. Mijn moeder was geen makkelijke vrouw. Ze was gesloten, toonde weinig emoties, en hield ons gezin met elf kinderen in het gareel met een streng regime. We botsten soms, maar ik heb altijd een enorme compassie met haar gehad. Ik zag hoe ze bijna was vastgebikkeld in haar karakter, in haar omstandigheden. Ik denk dat zij het lastig vond om... Tja, te zien dat ik een heel ander leven kon leiden. Misschien wel het leven dat zij had gewild. Ik ben niet makkelijk voor haar geweest, sloot me af. Uiteindelijk is het allemaal ten goede gekeerd. Het was als of mijn moeder haar pantser aflegde naarmate ze ouder werd. Ze raakte op, en toen kwam er een veel zachtaardiger vrouw naar voren. Vanaf dat moment zag ik haar echte karakter.”

BMI

haren op een motor moeten rondrijden’ → ‘Bijgeloof is het bezweren van angst’ → ‘Ik lig liever

SCHILDERIJ

“Dit schilderij is van Arty Grimm. Ik hou van haar krachtige, energieke toets. Het spreekt me ook aan omdat zij iemand is die veel lef heeft. Ze kijkt flexibel en open naar de wereld, niet met dat zogenaamd bescheiden, verontschuldigde ‘let maar niet op mij’ wat vrouwen vaak hebben. En ik soms ook, al zou je dat niet zeggen, haha.”

MANNETJE

“Dit leuke mannetje heb ik twee jaar geleden van mijn huidige man gekregen. Een mannetje dat - zoals wij allen - in heel wankeel evenwicht door het leven gaat. Ik denk dat mijn man de kwetsbaarheid van ons samenzijn wilde symboliseren. Een relatie is altijd kwetsbaar, denk ik. Als je jarenlang samen bent loop je het gevaar dat je stopt met nieuwsgierig te zijn naar elkaar, dat je stopt met vragen stellen aan jezelf en aan de ander. Eigenlijk leef je dan in een schijnintimiteit. Als mensen uit elkaar gaan en je zou terug in de tijd mogen gaan... Ergens begint het natuurlijk te schuiven, ergens gaat het mis. Maar je merkt het niet. En als je het merkt is het opeens te laat.”

VRIENDSCHAP

“Mijn hartsvriendin Mieke maakt al onze affiches. Dit kunstwerkje maakte ze voor *Het schoftendiner*. Ik ken haar vanaf mijn dertiende. We bellen elke avond, ze is een heel belangrijk klankbord. Het belangrijkste bij vrienden en geliefden vind ik dat ik met ze kan lachen en dat ze een frisse, authentieke mening hebben. Dat je niet een uitgekauwd iets te horen krijgt, maar dat er echt wordt nagedacht en dat je het ook eerlijk kunt zeggen als je iets echt niet weet. Overwegingen vind ik vaak interessanter dan de uitkomst.”

Het nieuwe stuk *Slappe was* van Theatergroep Carver gaat op 29 oktober in première en toert daarna door Nederland. Zie voor de speellijst www.theatergroepcarver.nl

dan dat ik zit’ → ‘Een relatie is

altijd kwetsbaar’

